

DECIZIA nr. 8/173 din 2013
privind soluționarea contestației formulată de
X,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr. 30226/17.12.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului X, prin adresa nr. X/13.12.2012, asupra contestației formulate de X, CNP ..., cu domiciliul în X, nr. X, județul Harghita.

Contestația este formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii al dosarului fiscal nr. X/06.11.2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice X, pentru suma de X lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe venit din cedarea folosinței bunurilor.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 209(1) și art. 207(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală - republicat în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. X, prin contestația depusă la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului X, înregistrată sub nr. X/11.12.2012, solicită anularea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii contestate, invocând următoarele motive:

În luna ianuarie 2009, contestatarul a făcut un contract de închiriere de locuințe pe o perioadă de un an, cu o chirie lunară de X lei.

Din cauza că chiriașul nu a beneficiat compensația lunară de la locul de muncă, nu a achitat chiria și nici nu a folosit spațiul închiriat, contractul de închiriere a fost anulat.

Contribuabilul afirmă că în aceste condiții el nu a realizat venituri din cedarea și folosirea locuinței, iar stabilirea unui impozit pe ceva nerealizat este nelegală.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii al dosarului fiscal nr. X/06.11.2012, Administrația Finanțelor Publice X, a calculat accesorii în temeiul art. 88, lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, pentru plata cu întârziere impozitului pe venit din cedarea folosinței bunurilor, în sumă totală de X lei reprezentând accesorii aferente obligațiilor fiscale.

Din anexa la decizia nr. X/06.11.2012 rezultă că suma de X lei reprezintă dobândă pentru neplata a impozitului pe venit din cedarea folosinței bunurilor în sumă totală de X lei, calculată pe perioada 30.06.2012 – 06.11.2012. Documentele prin care s-a individualizat suma de plată a impozitului pe venit fiind deciziile de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2009 nr. X/02.06.2009 și pe anul 2010 nr. X/17.02.2010.

Din cuprinsul referatului privind punctul de vedere la soluționarea contestației nr. X/13.12.2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice X, se reține că, cu toate că contractul a fost încheiat între părți în cursul lunii ianuarie 2009, solicitarea de înregistrare a acestuia a intervenit doar în luna iunie 2009. Drept urmare, la momentul înregistrării contractului de închiriere organul fiscal a procedat la calcularea venitului net, în baza căruia se datorează impozit. Plățile anticipate cu titlul de impozit au fost defalcate trimestrial pe parcursul unui an calendaristic, fiind individualizate conform deciziilor de impunere.

Din analiza evidențelor fiscale pe contribuabil, se constată faptul că numitul X nu a efectuat nicio plată către bugetul general consolidat al statului în contul impozitului pe venitul realizat din cedarea folosinței bunului, cu toate că rezilierea contractului nu a fost anunțată organului fiscal. Drept urmare, în condițiile în care contestatorul nu și-a îndeplinit obligațiile de plată la termenul stipulat, s-a procedat la calcularea accesoriilor.

Documentele prin care s-a individualizat suma de plată de X lei fiind Deciziile de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2009 nr. X/02.06.2009 și pe anul 2010 nr. X/17.02.2010, perioada de întârziere fiind 30.06.2012 – 06.11.2012.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de contribuabil, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada de impunere, se reține:

Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe asupra legalității calculării accesoriilor pentru plata cu întârziere a impozitului pe venit din cedarea folosinței bunurilor, în condițiile în care împotriva titlurilor de creanță care au generat accesoriile contribuabilul nu a formulat contestație și nu demonstrează, că plățile anticipate cu titlu de impozit după care au fost calculat accesoriile au fost achitate în termen.

În fapt, în sarcina contribuabilului X, prin Deciziile de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit nr. X/02.06.2009 și nr. X/17.02.2010, pe perioada 02.06.2009 – 02.06.2010 s-a stabilit X lei impozit pe venitul realizat din cedarea folosinței bunului, chirie imobil. Acestea fiind stabilite pe baza contractului de închiriere înregistrat sub nr. X/02.06.2009, pe o perioadă de 1 an și a declarației de impunere depuse de contribuabil înregistrat sub nr. X.

Impozitele stabilite prin deciziile sus menționate nu au fost achitate și nici nu au fost contestate în termenul legal, prevăzut și în deciziile de impunere.

Administrația Finanțelor Publice X pentru neplata în termen a impozitului pe venit a calculat în mai multe rânduri majorări și dobânzi de întârziere pentru perioade parțiale, începând cu termenul de plată de 09.12.2009 până la data de 06.11.2012. Suma de X lei contestată reprezintă suma parțială a dobânziilor de întârziere din aceste perioade, respectiv pe perioada 30.06.2012 – 06.11.2012.

Contribuabilul prin contestație susține, că nu a realizat venituri din cedarea și folosirea locuinței, iar stabilirea unui impozit pe ceva nerealizat este nelegală. Din susținerea contribuabilului se poate constata, că acesta a înțeles greșit că suma de X lei reprezintă impozit pe venit, care de fapt reprezintă accesorii calculate pentru neplata în termen a impozitului (debit principal).

În drept, cu privire la dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere, art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

În speță sunt aplicabile și prevederile art. 120 alin. 1 și 7, conform cărora:

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Din textele de lege sus menționate rezultă, că pentru neplata în termen a debitelor se datorează dobânzi de întârziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, nivelul dobânzii fiind de 0,04%.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei (decizii, fișe, situații analitice) s-a rezultat că contribuabilul nu a achitat în termen impozitul pe venit stabilit, ca urmare organele fiscale au calculat dobânzi cu cota de 0,04%/zi, pentru o perioadă parțială.

Având în vedere cele reținute în cuprinsul prezentei decizii și că contribuabilul nu a demonstrat ca debitele principale au fost achitate în termen, contestația se respinge ca neîntemeiată pentru suma de X lei reprezentând dobânzi aferente impozitului pe venit.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 06.11.2012, emisă de Administrația Finanțelor Publice X, pentru suma de **X lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe venit din cedarea folosinței bunurilor.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,